

Tản văn

NHỮNG NGƯỜI THẦY NƯỚC PHÁP

...

Thấm thoát cũng hết thời gian khóa học của 2 đứa tôi tại Rennes. Thời gian tuy không lâu nhưng cũng đủ để chúng tôi quen thuộc với con đường đến chỗ học và những góc phố nhỏ quanh khuôn viên của Tổ hợp. Những người thầy của chúng tôi, ông B.M vui tính với mái tóc nâu xoăn bồng bênh và bà P.A nhẹ nhàng như người mẹ vẫn tận tụy hướng dẫn chúng tôi trong những ngày cuối.

Những ngày cuối cùng ở Rennes, ông B.M, bà P.A cùng vài đồng nghiệp đưa chúng tôi đến khu phố cổ trong thành phố cho một bữa ăn tối nhỏ trước khi chia tay. Để thưởng thức món ăn đặc sản địa phương, mà sau này tôi mới biết chúng tôi đã may mắn thế nào khi được thưởng thức một món ăn truyền thống nổi tiếng của vùng Bretagne – bánh Kếp.

Trong không gian ấm áp của ngôi nhà gỗ cổ truyền thống nước Pháp, những chiếc bánh Kếp mềm mỏng được bày lên, thoạt nhìn giống như những chiếc bánh xèo của quê hương Việt Nam mà chúng tôi lần đầu tiên rời xa lâu đến thế. Vị ngọt dịu nhẹ như mật ong của nước sốt được rưới lên bánh cho tôi cảm giác vừa quen thuộc, vừa lạ lẫm. Tôi như nhìn thấy Việt Nam qua chiếc bánh Kếp, rồi lại cảm nhận được hương vị nước Pháp qua muống sốt vàng óng dịu ngọt.

Ông B.M chăm chú nhìn chúng tôi và hỏi có muốn ăn thêm nữa không. Tôi ăn được 2 cái đã no. Nhưng rõ ràng ông B.M còn muốn chúng tôi ăn nhiều hơn thế.

...

Buổi sáng ngày chúng tôi lên tàu về Paris. Những người thầy của chúng tôi đưa chúng tôi ra ga, mua giúp vé và đưa lên tận ghế ngồi, nhất định không về cho đến khi tàu lăn bánh.

Tàu chậm chậm rời sân ga, qua khung kính, sau những cái vẫy tay vội vã là những đôi mắt đỏ hoe của ông B.M và bà P.A . Ô kìa, những người thầy vui tính, hóm hỉnh thường ngày của chúng tôi đâu rồi chứ? Cảm giác cay cay nơi sống mũi tôi, rõ ràng, ai trong chúng tôi cũng biết cuộc chia tay này, không biết bao lâu mới gặp lại.

Kỷ niệm đẹp về những người thầy nước Pháp sống mãi trong tôi.

Nguyễn Trần Quang Sơn

Hội Hữu nghị Việt Nam - Pháp tỉnh Bình Định